

шата земя се е отклонила на 23°. Не е малко това отклонение! При това отклонение на земната ось е станало голѣмо бълникане, голѣмо раздвижване. И всѣки, който се е отклонилъ на 23° отъ правия пѣтъ на своя животъ, изпитва сжщо такова бълникане въ себе си. Числото 23 е число на размирие. Числото две и три, взети по отдѣлно, сж добри числа, но едно до друго, като число 23, това е число на бълникане, на раздвижване, на размирие.

И тъй, не е въпросътъ, какъ започваме нѣщата, но кактѣвъ е тѣхниятъ краенъ резултатъ. Значи, важенъ е резултатътъ, който ще стабилизира положението на нашето тѣло, на нашитѣ кръвоносна и нервна системи. Всичко това дава условия за засилване на нашия умъ, за облагородяване на нашето сърце, за развиване на нашата душа и за укрепване на нашия духъ. Всѣки трѣбва да носи тази идея въ себе си! За да реализира тази идея, човѣкъ се нуждае отъ знания. Въ това отношение, хората могатъ взаимно да си помагатъ. За тази цель съвременната наука трѣбва да се постави на друга база: тя не трѣбва да се занимава съ неджитѣ, съ отрицателнитѣ страни на живота и на хората, но като имъ посочва отклоненията отъ правия пѣтъ, да ги напѣти къмъ онѣзи сили, закони и принципи, чрезъ които тѣ могатъ да се изправятъ и да се върнатъ къмъ първоначалния си животъ. Запримѣръ, нѣкой човѣкъ се е родилъ тамъ, дето не е трѣбвало, или се е родилъ 23 деня по-рано, или по-късно. Такова раждане не може да изведе човѣка на добъръ край. Той е трѣбвало да се роди точно въ момента, който природата му е опредѣлила. При това положение, той трѣбва да намѣри въ науката тактѣвъ методъ, който да му покаже, какъ да изправи това нарушение на законитѣ. Не изправи ли това нарушение, той е осжденъ на смъртъ. Сжщиятъ законъ се отнася и до идеитѣ. Ако нѣкоя идея се роди 23 деня по-рано, или по-късно отъ опредѣленото за нея време, тя ще донесе нещастие за човѣка; обаче, ако една идея се роди точно на време, тя ще внесе въ ума и въ съзнанието на човѣка нова свѣтлина, отъ която той ще разбере, че се е родилъ изново, т. е. точно на опредѣленото за него време. Това подразбира силенъ човѣкъ, съ характеръ, подобенъ на Христовия. Той ще носи кръста си само до едно мѣсто, после ще го захвърли и ще каже: Не искамъ повече да нося този кръстъ!

Сега, като говоря за страданията, не мислете, че съмъ за тѣхъ. Азъ подържамъ страданията дотолкова, доколкото